

A Fővárosi Ítéltábla az **I-VII. rendű felperesek jogi képviselőjének neve, címe)** által képviselt I.rendű felperes neve(I.rendű felperes címeVI. 31.) I. rendű, II.rendű felperes neve(**II. rendű felperes címe.**) II. rendű, V.rendű felperes neve(**V. rendű felperes címe** V. rendű, VI.rendű felperes neve(**VI. rendű felperes címe** VI. rendű, dr. VII.rendű felperes neve(**VII. rendű felperes címe** VII. rendű felpereseknek a **alperes jogi képviselőjének neve, címe)** által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen határozat hatályon kívül helyezése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2018. június 27. napján kelt 20.P.20.012/2016/54. számú ítélete ellen a felperesek részéről 55. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A Fővárosi Ítéltábla az alperes elsőfokú perköltségét együttes első-és másodfokú perköltségnek tekinti.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperesek a módosított keresetükben az alperes 2015. szeptember 30. napján tartott közgyűlésén meghozott 23. és 24. számú határozatai hatályon kívül helyezését kérték, mert azokat nem a jogszabálynak és alapszabálynak megfelelően hozták meg.

Az alperes elsődlegesen a per megszüntetését, másodlagosan a kereset elutasítását kérte. Vitatta a felperesek perindítási jogosultságát.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében a keresetet elutasította és kötelezte a felpereseket, egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 228.600 forint perköltséget.

Az ítélet indokolása értelmében az alperes az 1994. évi LIII. tv. (Vht.) 306/H. § (1) bekezdése alapján 2015. szeptember 1. napjával a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara jogutódjaként létrehozott testület, amelynek megalakulása óta tagjai az I., II., V., VI. rendű felperesek mint végrehajtó-helyettesek, a VII. rendű felperes mint végrehajtó. Az alperes a Vht. 306/H. § (4) bekezdés szerint 2015. szeptember 30. napjára közgyűlést hívott össze. A közgyűlésen a K.23/2015. számú határozattal megállapították a kar elnökségi tagjaira a 10 legtöbb ajánlást kapott végrehajtót, majd a K.24/2015. számú határozattal megválasztották a kar elnökségi tagjait. A Vht. 250. § (1) bekezdés értelmében a 2006. évi LXV. tv. 8/A. § (5) bekezdés szerint alkalmazandó Ptk. 3:35-36. § alapján, a Ptk. 3:36. § (2) bekezdés szűkítő rendelkezéséből következően, a Ptké. 10/A. § (1) bekezdésére is figyelemmel az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a jogi személy szerve által hozott határozat hatályon kívül helyezését a tagok közül is csak azok kérhetik a bíróságtól, akik maguk szavazati joggal rendelkeznek. Az alperes végrehajtó-helyettes tagjai nem rendelkeznek szavazati joggal és a sérelmezett alperesi határozatok meghozatalakor sem rendelkeztek szavazati joggal, emiatt az I., II., V., VI. rendű felperesek keresetösségi joga hiányát állapította meg az elsőfokú bíróság és ezért a keresetüket elutasította. A VII. rendű felperes az alperes szavazati joggal rendelkező tagja, azonban ő maga a szavazatával hozzájárult a támadott határozatok

meghozatalához. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint ennek ellenkezőjét a VII. rendű felperes nem bizonyította az őt terhelő bizonyítási kötelezettség ellenére. Rámutatott, hogy a per megindítását 2,5 évvel követően tett VII. rendű felperesi nyilatkozat a szavazáson való részvételének hiányára felveti a rosszhiszemőséget. A közjegyzői tanúsítványok alapján kifejtette az elsőfokú bíróság, hogy bizonyított, miszerint a VII. rendű felperes a szavazáson részt vett. Ezért a VII. rendű felperes perindítási jogosultságának hiányát állapította meg és a keresetet elutasította. Rögzítette, hogy a szabálytalanságok tekintetében a bizonyítást mellőzte, az utolsó tárgyalási napon előterjesztett bizonyítási indítványokat azok késedelmes előterjesztése miatt is. A kereseti illeték alapját az 1990. évi XCIII. tv. (Itv.) 39. § (3) bekezdés, 42. § (1) bekezdés a) pontja alapján, mivel a kereset 6 határozat hatályon kívül helyezésére irányult, 6×600.000 forintban állapította meg és ennek megfelelően határozott a Pp. 78. § (1) bekezdés szerint a perköltség viseléséről is.

A felperesek fellebbezése elsődlegesen a mellőzött bizonyítás lefolytatására, másodlagosan az ítélet megváltoztatására és a keresetüknek megfelelő döntés meghozatalára irányult. Hivatkoztak arra, hogy az elsőfokú ítéletben említett korábbi peres eljárásban megállapított csekély mértékű jogsértés nem volt olyan fokú, mely a jogi személy jogszerű működését veszélyeztette volna. A VII. rendű felperes határozat meghozatalában való részvételével kapcsolatosan rámutattak, hogy a választáson való részvétel nem jelenti automatikusan a határozathozatalon való részvételt. Állították, hogy a VII. rendű felperes a határozat meghozatalánál nem volt jelen. Sérelmezték, hogy ezzel kapcsolatban a bizonyítási eljárás lefolytatásra nem került, a tanúk meghallgatása nem történt meg. Sérelmezték továbbá a rosszhiszemű perlekedésükre tett megállapítást. Álláspontjuk szerint a per meg nem határozható pertárgyértékű, melyre az Itv. 39. § (3) bekezdés b) és c) pontja alkalmazandó, azaz a pertárgyérték 600.000 forint és az nem határozatonként veendő figyelembe.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Kiemelte, hogy a VII. rendű felperes keresetindítási jogosultságának kizártságára a Ptk. 3:36. § (2) bekezdés alapján hivatkozott, mert bizonyítottan a VII. rendű felperes a szavazatával a határozat meghozatalához hozzájárult.

A fellebbezés az alábbiak szerint részben alapos.

Az I., II., V. és VI. rendű felperesek mint végrehajtó-helyettesek által előterjesztett keresetet az elsőfokú bíróság megalapozottan utasította el keresetőségi jog hiányában. Az elsőfokú bíróság helytállóan hívta fel az irányadó jogszabályokat és azokból megalapozottan vont következtetést arra, hogy az I., II., V., VII. rendű felpereseknek nincs keresetőségi joga. E tekintetben a Fővárosi Ítéltábla indokaira tekintettel osztotta az elsőfokú bíróság jogi álláspontját és döntését.

A VII. rendű felperes mint végrehajtó az alperes szavazati joggal rendelkező tagja, ebből következően a Ptk. 3:35. § alapján keresetet terjeszthetett elő az alperes közgyűlése által hozott határozat hatályon kívül helyezése iránt. A Ptk. 3:36. § (2) bekezdése szerint nem jogosult a perindításra az, aki a határozat meghozatalához szavazatával hozzájárult, kivéve, ha tévedés, megtévesztés vagy jogellenes fenyegetés miatt szavazott a határozat mellett.

A Vht. 306/H. § (1) bekezdés értelmében jött létre az alperesi kar. A Vht. 306/H. § (7) bekezdése szerint a kar elnökségét a miniszter által jóváhagyott, ideiglenes választási szabályzat (Ivsz.) alapján legkésőbb 2015. szeptember 30. napjáig kellett megválasztani. Az Ivsz. értelmében az elnökség tagjait a kar közgyűlése választja titkos szavazással, mely közgyűlésen a kar végrehajtó tagjai rendelkeznek jelölési és szavazati joggal. Miután az Ivsz. szerint az elnökség tagjait a kar közgyűlése titkos szavazással választja, a szavazás titkosságára figyelemmel kétséget kizáróan nem állapítható meg, hogy a VII. rendű felperes szavazatával hozzájárult a határozat meghozatalához. A

Ptk. 3:36. § (2) bekezdése a perindítási jogot nem attól a tagtól tagadja meg, aki a határozathozatalban részt vett, hanem csupán attól a tagtól, aki szavazatával hozzájárult a határozat meghozatalához, tehát annak tartalmával egyező szavazatot adott le. Ez különösen a kivételt szabályozó rendelkezésből egyértelmű. Ezért a VII. rendű felperes keresetindítási jogát önmagában a határozathozatalban való részvétel nem, csupán a határozat tartalmával megegyező szavazat leadása zárta ki. Ezért ez utóbbi körülményt a Pp. 164. § (1) bekezdésre is figyelemmel a perindítási jogosultság hiányára hivatkozó alperesnek kellett bizonyítania. A törvényi feltételek kétséget kizáró megállapíthatóságának hiánya ezért azt eredményezi, hogy nem igazolt perindítási jog hiánya. A jelen esetben nem nyert kétséget kizáróan bizonyítást, hogy a VII. rendű felperes az általa támadott alperesi közgyűlési határozatok meghozatalához szavazatával hozzájárult, ezért a VII. rendű felperes az alperes határozatainak bíróság előtti megtámadására jogosult, azaz perindítási jogosultsága megállapítható volt. Ebből következően érdemben kellett vizsgálni a VII. rendű felperes keresetének a megalapozottságát.

A Ptk. 3:36. § (1) bekezdése keresetindítási határidőt határoz meg. Ebből következik, hogy a keresetindítási határidőn belül kell megjelölni azokat a tényeket és bizonyítékokat, amelyekre a kereset alapul, azaz azokat a jogsértéseket, amelyekre hivatkozással a VII. rendű felperes a támadott alperesi határozatok hatályon kívül helyezését kéri. A határozat hatályon kívül helyezésére így kizárólag a keresetindítási határidőben benyújtott keresetlevélben előadott jogsértések adhatnak alapot, azok megalapozottságát vizsgálhatja a bíróság, a támadott határozatok jogszerűsége ezen érvek alapján ítéltető meg. A később előadott indokok, érvek már nem vehetők figyelembe, mivel ezzel figyelmen kívül maradna a keresetindítási határidő és így a keresetindítási határidő értelmét veszítené. Ezért a Fővárosi Ítéltetőtábla a keresetlevélben megjelölt törvény-, illetőleg alapszabálysértéseket, azok fennállását vizsgálta.

A 2015. szeptember 30. napján megtartott közgyűlésre alapvetően az Ivsz. rendelkezései alkalmazandók, figyelemmel a Vht. 306/H. § (7) bekezdésére. Az Ivsz. értelmében a közgyűlésen a kar végrehajtó tagjai rendelkeztek jelölési és szavazati joggal, azaz a határozathozatalban csak a végrehajtó tagok vehettek részt, a szavazati joguk gyakorlásával. A végrehajtó-helyetteseknek szavazati joga nem volt. Ebből következően az, hogy az alperes a végrehajtó-helyetteseket nem közvetlenül, hanem a végrehajtó iroda vezetőjének küldött meghívóval - előírva a végrehajtó-helyettesek értesítését - hívta meg a közgyűlésre, nem ütközik a közgyűlésre alapvetően irányadó Ivsz. rendelkezésébe. A meghívás közvetetten eljutott a végrehajtó-helyettesekhez. A végrehajtó-helyettesek a határozathozatalban nem vehettek részt, ezért a meghívásuk esetleges elmaradása sem eredményezhette a közgyűlésen hozott határozat törvénysértő jellegének megállapíthatóságát, a határozat bíróság általi hatályon kívül helyezését. A bíróság az alperesi szerv működésébe kivételesen és kizárólag akkor avatkozhat be, ha kifejezett törvényi vagy jelen esetben Ivsz. szabályba, rendelkezésbe ütközött a határozathozatal, ezáltal a határozat az Ivsz. kifejezett rendelkezésébe ütköző eljárás eredményeként született meg. Az Ivsz. esetleges hiányos vagy pontatlan rendelkezéseinek kiegészítő értelmezésére a bíróság nem volt jogosult, a tényleges szabályokat meghaladó többlettartalmat nem tulajdoníthatott az Ivsz. rendelkezéseinek. Az Ivsz. esetleges hiányos szabályozása ezért nem alapíthatta meg a határozatok hatályon kívül helyezését. A rendelkezésre álló adatok, így különösen a közjegyzői tanúsítvány, a tanúvallomás alapján nem volt megállapítható, hogy arra nem jogosult személyek vettek részt a közgyűlésen, a határozatok meghozatalában. A rendelkezésre álló bizonyítékok szerint a résztvevők beazonosítása megtörtént a közgyűlésre érkezéskor, a határozathozatalban szavazati joggal részt vevők beazonosítása megtörtént, az arra jogosultak vettek részt a határozathozatalban. Tényként volt megállapítható, hogy az ajánlóívek, majd a szavazólapok átvétele aláírás ellenében történt, és az aláíró személyek voltak jogosultak részt venni a határozathozatalban, azaz a szavazati joggal rendelkező személyek

szavaztak. Az egyéb meghívottak részvétele a közgyűlésen önmagában nem eredményezi a támadott határozat jogsértő jellegét. Az nem bizonyított, hogy ilyen egyéb résztvevő, de szavazati joggal nem rendelkező személy részt vett volna a keresettel támadott határozatok meghozatalában. Azért a szavazásra jogosultakon kívüli egyéb személyek közgyűlésen való jelenléte, részvétele nem minősül olyan eljárási szabálysértésnek, amely a támadott határozatok hatályon kívül helyezésére alapot adna, figyelemmel arra is, hogy az Ivsz. kifejezett rendelkezést e körben nem tartalmaz.

Az Ivsz. értelmében az elnökség tagjainak megválasztásakor jelölő- és szavazatszámoló bizottság kerül felállításra, melynek tagjait a közgyűlés választja meg, és közülük ugyancsak a közgyűlés választja meg a szavazatszámoló bizottság elnökét. A módosított kereset a szavazatszámoló bizottság megválasztásáról szóló határozatot már nem támadta, ezért az Ivsz.-nek megfelelése, azaz jogszerűsége már nem volt a bíróság által vizsgálható. Ebből következően a közgyűlést kötötte az általa hozott határozat, a szavazatszámoló bizottság tagjait és elnökét megválasztó határozatra figyelemmel kellett a továbbiakban a közgyűlést lefolytatni.

A fent írottak szerint a jelenléti ívek alapján beazonosíthatók voltak a közgyűlésen a szavazásra jogosult személyek. Nem bizonyított, hogy olyanok is szavaztak, akik tényleges szavazati jogosultsággal nem rendelkeztek. Ebből következően nem volt bizonyított, hogy arra nem jogosult vett részt a szavazásban, a keresettel támadott határozat meghozatalában. A határozatképességet a közgyűlés megállapította, azt kétségesse tevő bizonyíték nem állt rendelkezésre.

A kifejtettek alapján mindezen körben a további bizonyítás szükségtelen volt. A másodfokú bíróság ezen túlmenően a bizonyítást azért is mellőzte, mert megjelölt tanúk a korábbi per felperesei voltak, akik az általuk indított perben tényelődást nem tettek a jelen per VII. rendű felperese által a közgyűlés tekintetében állítottakra.

A választhatóság, a választásra jogosultság, illetőleg a határozathozatalban való részvétel tekintetében tett VII. rendű felperesi kifogások körében az alperes nyilatkozatot tett. Az Ivsz.-re is figyelemmel a tisztségviselők választásánál meghatározott feltételeknek kellett megfelelni, így a jelöltekkel szemben sem állhattak fenn a választásukat kizáró okok. A VII. rendű felperes által e körben megjelölt személyek esetében az alperes nyilatkozatára tekintettel ezen kizáró okok fennállása volt megállapítható. Ennek ellenkezőjét - az alperesi bizonyítással szemben - a VII. rendű felperes nem igazolta. Mindezek alapján az ítéletábla megállapította, hogy a jelölés, majd a szavazás megfelelő rendben zajlott le. A fegyelmi hatálya alatt állás, illetőleg korábban a tisztségek betöltése tekintetében az Ivsz., 2-3-4 bekezdésében foglalt korlátozottságok megszegése nem volt megállapítható, illetőleg arra sem volt következtetés vonható, hogy a VII. rendű felperes által megjelölt személyek nem estek ezen korlátozó rendelkezések körébe, így választhatók lettek volna.

Az Ivsz. a jelölést szabályozza, eszerint a jelöltlistára az ajánlások alapján, a tíz legtöbb ajánlást elérő végrehajtó kerül. Az nem került szabályozásra, hogy a személy hány személyt ajánlhat, ezért a szabályozatlanság okán ennek a határozat meghozatalát érintő ügysz. jelentősége nem lehetett. Az Ivsz. szerint érvényesen szavazni a hivatalos szavazólapon szereplő tíz jelölt közül csak ötre lehet, a jelölt neve melletti körbe tollal írt, egymást metsző vonallal. Az Ivsz. meghatározza, mikor tekintendő érvénytelennek a szavazólap, illetve a szavazat. Az alperes más tagjai által, de ugyancsak a 2015. szeptember 30. napján tartott közgyűlésen meghozott K.24/2015. számú határozatot támadó kereset tárgyában a Fővárosi Ítéletábla 4.Pf.20.916/2016/6. számú határozatában már kifejtette, hogy a szavazólapon az Ivsz.-ben rögzítettel ellentétben nem kör, hanem zárójel került megjelölésre, ahol a jelöltre egymást metsző vonallal lehetett szavazatot tenni. Ugyanakkor ez a zárójel egyértelműen kijelölte a szavazat megtételének helyét, ezért nincs annak jelentősége, hogy csak két

oldalról és nem minden irányból, körkörösén került kijelölésre a szavazat leadására rendszeresített hely. Ezért az a tény, hogy a szavazólapon nem kör, hanem zárójel volt, olyan hiányosság, amely nem teszi a szavazólapokat és ezáltal a szavazás eredményét érvénytelenné. Az Ivsz. a szavazólap érvénytelenségét csak arra az esetre írja elő, ha nincs ellátva hivatalos bélyegző lenyomattal vagy ötnél több szavazatot tartalmaz. Ebből is következően a zárójel elhelyezése, illetőleg az, hogy a szavazólapon a tájékoztatás sem volt teljes mértékben azonos az Ivsz.-nek a szavazólap érvénytelenségét meghatározó rendelkezésével, nem minősül olyan oknak, amely a szavazólapok teljes érvénytelenségét eredményezi, és amely a választás eredményére érdemi kihatással van. Ez az Ivsz. rendelkezéseinek olyan csekély súlyú, a választás eredményére érdemi kihatással nem bíró megsértése, amely nem teszi indokolttá a bírósági beavatkozást, még oly mértékben sem, hogy a jogsértés tényét megállapítsa, figyelemmel arra is, hogy az Ivsz. egy átmeneti szabály, amely az új végrehajtói kar létrejöttéhez kapcsolódik, és a kar közgyűlése által az elnökség tagjai megválasztásának egyszeri szabályait tartalmazza, és így későbbiekben az Ivsz. már nem kerül alkalmazásra az alperes működése során, és a továbbiakban a tisztségviselőit sem eszerint választja meg.

A Fővárosi Ítéltábla az előbb említett korábbi határozatában már azt is kifejtette, hogy a támadott határozat meghozatalánál az érvénytelen szavazat megállapítása is helytálló volt, miután a kérdéses szavazólapon egyértelműen ötnél több, hat, azaz az Ivsz. értelmében a szavazólap érvénytelenségét eredményező szavazat volt. Ezáltal maga a szavazólap, ennek következtében a szavazólapon leadott összes szavazat érvénytelen. Ez összhangban van az Ivsz. szavazat érvénytelenségét meghatározó a) pontjával. Nemcsak a hatodik szavazat érvénytelen, hanem az adott szavazólap, az azon leadott valamennyi szavazat, hiszen nem is dönthető el, hogy ténylegesen melyik öt jelöltre kívánt szavazni titkosan a szavazásra jogosult.

Az Ivsz. értelmében a szavazatszámoló bizottság a szavazatok összeszámlálásáról és a szavazás eredményének megállapításáról jegyzőkönyvet készít, melyet tagjai aláírásukkal hitelesítenek, majd a bizottság elnöke a szavazás eredményét a közgyűlés előtt ismerteti. A felperesnek a szavazatszámoló bizottság jegyzőkönyvével kapcsolatban tett előadása nem nyert bizonyítást. Önmagában ezen jegyzőkönyvnek a nem megfelelő aláírása a határozathozatalra kihatással nem lehetett, mivel arra adat nem volt, hogy a szavazatszámolás és a szavazás eredménye nem az Ivsz. rendelkezéseinek megfelelően figyelembe vett érvényes szavazatok alapján került volna megállapításra és a számszaki eredmény helyességét a már kifejtettekben túlmenően nem tette a VII. rendű felperes vitássá.

Mindezek kifejtésével a VII. rendű felperes által megjelölt törvénysértések nem álltak fenn, illetőleg a kifejtettek szerint nem voltak összefüggésbe hozhatók a keresettel támadott határozat meghozatalára vezető eseményekkel, valamint nem voltak olyan súlyúak, amely a támadott határozat hatályon kívül helyezését eredményező bírósági beavatkozásra kellő alapot adott volna. Ezért - ezen eltérő indokokkal - helytálló az elsőfokú bíróságnak a VII. rendű felperes keresetét elutasító ítéleti rendelkezése.

A fellebbezés az elsőfokú bíróság perköltséget megállapító és a felpereseket perköltség fizetése kötelező rendelkezését kifejezetten nem támadta, a perköltség leszállításra irányuló fellebbezési kérelem nem volt, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság perköltség rendelkezését nem érinthette fellebbezés hiányában. Ugyanakkor a fellebbezésben kifejtettek figyelemmel az ítéltábla rámutat arra, hogy a határozat megtámadása iránti per meg nem határozható pertárgyértékű per, ezért az illeték alapja az 1990. évi XCIII. tv. (Itv.) 39. § (3) bekezdés b) pontja szerint az elsőfokú eljárásban 600.000 forint, a másodfokú - jelen - eljárásban az Itv. 39. § (3)

bekezdés c) pontja szerint 600.000 forint. A meg nem határozható pertárgyérték többszörözhetősége nem vetődhet fel, különös figyelemmel arra is, hogy jelen esetben egy adott napon tartott közgyűlésen hozott határozatok kerültek keresettel megtámadásra. A meg nem határozható pertárgy érték így nem határozatonként veendő figyelembe, egy közgyűlésen hozott több határozat ellen irányuló kereset csak egyszer minősülhet meg nem határozható pertárgyértékűnek. Ebből következően a felperesek szükségtelenül rótták le az Itv. 42. § (1) bekezdés a) pontja szerinti 36.000 forint kereseti illetéken túlmenő további kereseti illetéket, valamint - az Itv. 46. § (1) bekezdése szerinti 48.000 forintot meghaladóan - a fellebbezési eljárás illetékét is.

Az Itv. 80. § (1) bekezdés f) pontja, illetve g) pontja alapján az Itv. 81. § (2) bekezdés szerint a tévesen, szükségtelenül lerótt illetéket a felperesek az adóhatóságtól visszaigényelhetik.

A kifejtettek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - részben eltérő indokokkal - a Pp. 252. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A felperesek fellebbezése eredménytelen volt, ezért a perköltség viselésre a Pp. 78.§ (1) bekezdés volt az irányadó. Az alperesnek a fellebbezési ellenkérelem előterjesztésével és a fellebbezési tárgyaláson való részvétellel költsége merült fel, amelynek alapján az ügyvédi munkadíjat a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3), (5), (6) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdés szerint érvényesíthette. A másodfokú bíróság a helyes pertárgyérték megállapítása mellett úgy ítélte meg, hogy a jelen fellebbezési eljárásban már olyan többlet ügyvédi tevékenység nem állt fenn, amelynek ellentételezése a költségben kimutathatóan, az elsőfokú ítéletben rögzített perköltséget meghaladóan felmerült volna, ezért úgy tekintette, hogy az elsőfokú bíróság által megítélt perköltség az alperes együttes első- és másodfokú perköltségét fedezi, amelynek megfizetésére a felperesek kötelesek. Ugyancsak nem volt fellebbezéssel támadott az elsőfokú ítéletnek a felpereseket perköltség fizetésre egyetemlegesen kötelező rendelkezése, ezért azt sem érintette az ítéltábla.

Budapest, 2019. január 15.

Dr. Németh László sk.
a tanács elnöke

Dr. Merőtey Anikó sk.
előadó bíró

Dr. Buglyó Gabriella sk.
bíró